

fremSAT her i dag den 13. maj, hvor Folketinget efter planen skal have færdigbehandlet alle forslag den 29. maj.

Derfor har Dansk Folkeparti også stillet et lidt kættersk forslag, er jeg bange for, om, at Folketinget mødes også i juni måned. Umiddelbart ser det ikke ud til, at der er opbakning til et sådant forslag, og det synes jeg er ærgerligt specielt i betragtning af, at det kan hindre, at vi får gennemanalyseret konsekvenserne af disse forslag, som regeringen har fremsat.

Men det kan jo være, at situationen bliver en anden, når vi først kommer til at behandle de her forslag i Skatteudvalget, for så kan det jo være, at det går op for nogle flere partier herinde i Folketinget, at vi har brug for langt bedre tid til at gennembehandle de her forslag, end flertallet umiddelbart har lagt op til.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Denne lille grønne pakke har flere formål, og et af dem har at gøre med, at vi bliver nødt til at se alvorligt på udviklingen i privatforbruget og dermed i konjunkturerne, for den trækker i retning af et behov for en lille, let opbremsning, ikke noget voldsomt, men trods alt en opbremsning, der kan tage toppen af den privatforbrugsstigning, som vi kan se i horisonten.

Og regeringen er meget optaget af at få finjusteret finanspolitikken, så vi undgår en situation som den, vi så i midtfirserne, hvor den daværende regering lod stå til og accepterede et lånefinansieret privatforbrug, der nærmest eksploderede, med det resultat, at man måtte gribe ind for sent og for klodset med kartoffelkuren, og med det resultat, at vi kom ind i en meget langvarig og dyb lavkonjunktur med stigende arbejdsløshed og med tvangsauktioner med videre.

Det er det forløb, vi gerne vil undgå, og det er sådanne konjunktursving, vi meget gerne vil undgå, og det gør man ikke ved at handle i panik, når det hele er gået galt, men ved at forudse udviklingen og derefter træde let på den bremse, som vi her taler om.

Og jeg har ikke hørt ét eneste argument fra oppositionen om, at noget sådant skulle være forkert, men det er vel fordi man selv har lært noget af, hvad der skete i midtfirserne. Og vi skal altså ikke have en sådan udvikling igen, og derfor er det vigtigt at gribe til med det samme.

Det letteste var da også bare at gøre det, som man gjorde i midtfirserne: læne sig tilbage og sige, at der ikke er behov for noget indgreb, for

man vil ikke være upopulær nogen steder, men bare sidde og lade privatforbruget eksplodere og så efterfølgende komme med en stor konjunkturomlægning, som vil resultere i stigende arbejdsløshed.

Men det har vi set for meget af, så det er vi ikke med på, og vi er overhovedet ikke overbevist af oppositionens argumentation på det område. Det er økonomisk ansvarligt at træde i tide og let på bremsen, og så gør det vel heller ikke noget, at de indgreb, der her er foretaget, er af en klart miljøorienteret karakter? Det kan da ikke være odiøst.

Og jeg må spørge Venstre og De Konservative, som i 1990 under store deklamationer skrev under på målsætningen om inden år 2005 at få nedbragt CO₂-udslippet med 20 pct. i forhold til 1988-niveauet: Har man helt glemt, at man selv var med til at skrive under på disse tilkendegivelser?

Og hvad har man egentlig gjort for at leve op til de tilkendegivelser?

Ja, dér har man gjort det stik modsatte: Man har med djævelens vold og magt modsat sig alt, hvad der har at gøre med grønne afgifter for husholdningerne i forbindelse med skattereformen og med grønne afgifter for erhvervene i forbindelse med den store pakke fra 1995; man er stået fuldstændig af.

Og nu gør man så heller ikke noget med hensyn til trafikpolitikken vedrørende den trafikudvikling, som finder sted i øjeblikket, og som i høj grad sætter CO₂-udslippet på dagsordenen.

Vi er hverken interesserede i at stoppe privatbilismen eller flytrafikken, og det er der overhovedet ikke tale om med disse forslag. Det, der er tale om med disse forslag, er en lille, beskeden markering af, at man lige bør medtage en enkelt økonomisk overvejelse, inden man beslutter sig til at flyve eller køre igen. Men det er, som om selv en beskeden afgiftsforhøjelse bliver identificeret med et forbud, og det er jo præcis det modsatte af at opstille regler og udstede forbud at benytte dette økonomiske styringsinstrument, som blot bidrager til, at man anlægger en sund økonomisk betragtning, før man giver sig i kast med en beslutning om det ene eller det andet.

Og så er der en præmis, som har været gennemgående i hele debatten, og det er den, at det over en bank bliver dyrere at køre bil! Men det kan let påvises, at det ikke vil være tilfældet; der kan sagtens konstrueres realistiske eksempler på, at man ved at vælge en benzinøkonomisk bil kan komme i en situation, hvor man totalt set vil